

Melike İlğün

melikeilgun@gmail.com

Ben Başbakan'a hayranım!

20.03.2008

Ben Başbakan'a hayranım. Cidden hayranım.

Ben onun yerinde olsam her metrekaresini yabancılara peşkeş çektiğim hatta müzede duran peygamberin sakalına kadar pazarlamaya azmettiğim ülkemin vatandaşlarının karşısında bu kadar dik dik konuşamazdım.

Bilmem kaç okula bilmem kaç kitap dağıttık diye övünürken aklıma o kitaplara sıkıştırılan "Abdest kandaki alyuvar oranını artırır" bilgileri gelir, bin yıllık masallara bile göz diktiğimizi hatırlar susardım.

Her lafıma biz ile başlayıp onlar diye bitirirken, bana karşı olanı seçkinci diye yaftalarken, oy alamadığım yerleri elit semtler diye hedef gösterirken meydanlara çıkıp da "Sizi bölmeye çalışıyorlar, oyuna gelmeyin" demeye utanırdım.

Kadınların yüzde 99'unun sadece türban değil bileklerine kadar uzanan pardösü giymiş olduğu, bir de harem selamlık oturtulduğu bir salonda "Hiç kimse AKP'yi laiklik karşıtı eylemlerin odağı gösteremez" deyip bile bile komik duruma düşmezdim.

Hele hele ortalık bu kadar karışıkken, hassasiyet had safhadayken, bu hassasiyetin odağında benim imzam duruyorken politikaya bilmem kaç yıl önce ölmüş bir Çanakkale Savaşı kahramanını alet edemezdim. Tutup da "Seyit Onbaşı'yı Seyit Onbaşı yapan imanıdır. Herhalde bunu da laikliğe aykırı bulmazlar" diye kendimce yargıya gözdağı veremezdim. İman gücüyle mermi kaldırmak ile din ve devlet işlerini birbirinden ayırmak arasında sırf işime öyle geldiği için bu kadar sakat, bu kadar bıçak sırtı bir bağ kuramazdım. Bir kere ya "O zaman sen de kaldır, senin imanın yok mu?" diye sorarlarsa diye korkardım. Ya da "Oğullarını askere göndermeyen sen nasıl Seyit Onbaşı'yı kullanırsın, önce bir oğulların askerlik yapsın bakalım" diye hesap sorabilecekleri aklıma gelirdi böyle boş boş konuşmazdım.

Vakti zamanında "Askerlik yan gelip yatma yeri değildir" diyen biri olarak bir kahraman askeri ucuz politika nutuklarına konu ederken "Acaba bu lafın ucu nereye gider?" diye kendi kendime bir sorardım. Gayrimüslim vatandaşlarımız alınırlar mı, gayrimüslim bir Türk vatan savunmak için savaşamaz mı, buna düpedüz ayrımcılık denmez mi diye dediklerimi önce bir tartardım.

Ben korkardım!

Ben seçimden hemen sonra kameralar önünde bütün Türkiye'yi kucaklamaya söz vermiş bir başbakan olarak, böyle "AKP'liler imanlıdır, AKP'ye karşı olanlar imansızdır" gibi imalarla toplumu kışkırtmaya korkardım.

Ben düşünürdüm!

Ya biri çıkıp da "Seyit Onbaşı imanlıydı da 93 harbinde ölenler imansız mıydı, güneydoğuda şehit olanlar imansız mıydı?" gibi benimkinden beter bir çıkarım yapar da verecek cevap bulamazsam diye düşünürdüm.

Ben utanırdım!

Koskoca Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlığı makamını bu kadar komik, bu kadar abes, bu kadar anlamsız sözlerle ucuzlaştırmaktan...
Bütün politikalarım elimde patladığı için, ekonomi dibe vurduğu, dış politika gümlendiği için tek çare dine sığınmaktan, dini kendime silah yapmaktan...
Herkes vatandaşı değil de potansiyel cemaat muamelesi yapmaktan, hala her soru soranı, "Açız, işsiziz" diyeni kürsülerden "Muhterem cemaat safları sıklaştıralım" tonlamasıyla azarlamaktan utanırdım.

Dedim ya ben başbakana hayranım. Cidden hayranım.

Korkmadığı...

Düşünmediği...

Utanmadığı halde hala kendini "kahraman" gibi pazarlamayı başarabildiği ve inandırdığı için!